

מ"ת 42543/11/22 - מדינת ישראל רשות המיסים- מכס ומע"מ נגד חמאד שריתח

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 42543-11-22 מדינת ישראל נ' שריתח(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט חיים פס
המבקשת	מדינת ישראל רשות המיסים- מכס ומע"מ
נגד	
המשיב	חמאד שריתח באמצעות ב"כ עו"ד אחמד מסרי

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נגד המשיב הוגש כתב אישום האוחז ב- 11 אישומים שעניינם עברות על חוק מס ערך מוסף, התשל"ו- 1975 (להלן: חוק המע"מ) וכן עברות של הדחה בחקירה לפי סעיפים 245(א) ו-(ב) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: חוק העונשין).

2. על פי העולה מהחלק הכללי לכתב האישום המשיב אינו תושב ישראל ואינו רשום כעוסק מורשה בישראל על פי חוק המע"מ. בשנים 2015-2018 הפעיל המשיב מערך עברייני באמצעותו ביצע עברות מס בהיקפים כספיים גבוהים במספר דרכים:

א. הפצת חשבוניות פיקטיביות (אישומים 1-3), בסך כולל של 76,920,890 מיליון ₪ והמס הכלול בהן הוא בגובה 11,181,846 מיליון ₪.

ב. חשבוניות אוטונומיה (אישומים 4-7): עוסקים ישראלים המבצעים עסקאות עם עוסקים הרשומים ברשות הפלסטינית (להלן: הרש"פ) מקבלים ממע"מ חשבונות התחשבות מיוחדות מסוג 'ו' (איו) שבאמצעותן הם מדווחים על עסקאות אלו. עוסקים הרשומים ברש"פ מקבלים חשבוניות מסוג 'ו' מעוסקים ישראלים, רשאים לנכות את סך המס הנקוב בהן בהתחשבות מול הרש"פ כאשר מידי חודש מתבצעת התחשבות בין מדינת ישראל לרש"פ ועל סמך חשבוניות אלו מעבירה ישראל לרש"פ את המס שגבתה מהעוסקים הישראלים בעת הוצאת החשבוניות. המשיב לא יכול היה להוכיח כי יש לו עסקים או פעילות מתמשכת בישראל ולכן פעל לרישום חברות ישראליות הרשומות במע"מ כעוסק מורשה על שמם של ישראלים מטעמו והנחה אותם לדרוש חשבוניות 'ו' מרשויות המע"מ בישראל, אלו משכו חשבונית 'ו' תוך הצגת מצג שווא לפיו הם עתידים לבצע עסקאות עם עוסקים פלסטינאים כאשר הם יודעים כי אין להם כוונה לבצע עסקאות שכאלה. לאחר מכן נמסרו החשבוניות למשיב וזה מסרם לחברות הפלסטיניות על מנת שאלו יבצעו הקיזוז מול ישראל. בדרך זו קיבל המשיב כספים במרמה ממדינת ישראל וסייע לחברות הפלסטיניות להתחמק מתשלום מס. החשבוניות היו בסך 42,944,784

עמוד 1

מיליון ₪ כאשר המס הכלול בהן שאת ערכו קיבל המשיב במרמה ממדינת ישראל הינו בסך 6,239,955 מיליון ₪.

ג. קיזוז תשומות שלא כדין (אישומים 8-10): המשיב קיזז חשבוניות פיקטיביות על שם חברות ישראליות וכן קיזז תשומות ללא תיעוד בסך 14,252,426 מיליון ₪ כשהמס הכלול בהן הינו בסך 2,068,100 מיליון ₪.

3. בנוסף, כמפורט באישום 11, איים לכאורה המשיב על מעורבים בחקירה על מנת לנסות ולהניעם ממסירת עדויות אמת.

כאמור, מדובר בכתב אישום ארוך הכולל 11 אישומים שעיקריהם מפורטים לעיל.

טענות הצדדים:

4. בדיון שהתקיים בפניי ביום 29.11.22 מסר ב"כ המשיב כי עדיין חסרים לו חומרי חקירה ועל כן ביקש לפרט טענותיו בכלליות ולהוסיף ולהגיש טיעונים בכתב. ב"כ המשיב טען כטענה כללית, טענת אכיפה בררנית כלפי מעורבים אחרים המוזכרים בכתב האישום, ועל פי טענתו כלפי אלה לא הגישה המבקשת כתבי אישום. ביחס לאישומים 1-3 טען ב"כ המשיב כי אין ראיה פוזיטיבית, למעט אמירות של עדים, כי המשיב קיבל את הכספים הנטענים בגין מעשי המרמה.

5. ביום 5.12.22 הגיש ב"כ המשיב את פרוט טענותיו לעניין הראיות (תוך חריגה של 50% מקצובת העמודים אשר נקבעה על ידי בית המשפט). ב"כ המשיב שב וטען טענות אכיפה בררנית ביחס למעורבים אחרים, כאשר לשיטתו היה על המאשימה לכלול מעורבים אלה בכתב אישום זה ולא להצהיר כי בכוונתה להגיש נגד אחרים נוספים כתבי אישום. טענה נוספת שהעלה בהקשר זה היא כי ישנם אחרים שכבר נשפטו בהקשר המעשים "....וכאן עולה הטענה איך ייתכן כי בגין אותם המעשים המדינה רודפת אנשים שונים בכתבי אישום שונים?" (ראו סעיף 7 לכתבי הטענות מיום 5.12.22 של ב"כ המשיב).

בהמשך עיקרי הטיעון מפרט ב"כ המשיב בכתב טענותיו ביחס לכל אחד מהאישומים. מדובר בטיעונים מפורטים ולא ראיתי לנכון להלאות הקורא בחזרה עליהם.

6. ביום 6.12.22 הגישה המבקשת טיעוניה בכתב תוך התייחסות לכל אחד מהאישומים כמפורט במסמך האמור.

דיון והכרעה

7. טענה מרכזית השזורה לאורך טענותיו של ב"כ המשיב נוגעת לעניין אכיפה בררנית. מעמדה של טענה זו

במסגרת הליכי המעצר נדון לא פעם ונקבע כי:

'טענת אכיפה בררנית מחייבת, כבר בשלב הראשון, להניח תשתית עובדתית המלמדת כי עניינו של נאשם פלוני זה לעניינו של נאשם פלוני וכי חרף זהותם נוקטת בו התביעה ביחס שונה. בחינת טענה כאמור תצריך את בית המשפט להידרש לבדיקה פרטנית ומדוקדקת של חומר הראיות שלפניו וזאת על מנת להשתכנע שהנאשמים או החשודים נמנים עם אותה קבוצת שיוויון רלוונטית. בחינה ראייתית כאמור אינה מתיישבת עם ההלכה הפסוקה בנוגע לאופייה של הבחינה הראייתית בשלב הליכי המעצר.' (הדגשה שלי; ח.פ.). (בש"פ 7148/12 עז אלדין כנאנה נ' מדינת ישראל (14.10.2012) כב' השופטת ד' ברק-ארז. ראו גם הפסיקה המאוזכרת (שם)

כידוע, על מנת לדון בטענה של אכיפה בררנית הרי שיש להניח בפני בית המשפט תשתית עובדתית ביחס לנאשמים או חשודים אחרים שעניינם זהה לעניינו של טוען הטענה ולהראות כי חרף השיוויון האמור פעלה התביעה בדרך אחרת בעניינו. תשתית זו אינה מצויה בשלב זה בפני בית המשפט.

אמנם, לעיתים, עם התקדמות ההליך העיקרי "עשויות להצטבר בידי הנאשם ראיות שיכולות לשמש אותו כבסיס לעיון חוזר בראי הטענה של אכיפה בררנית." (עניין כנאנה לעיל) אולם כאמור בשלב ראשוני זה של בחינת הראיות ושאלת המעצר הרי שאין בית המשפט נדרש לטענה זו. (ראו והשוו גם בש"פ 4068/15 מלכה נ' מדינת ישראל (22.6.15)).

מעבר לאמור הרי שב"כ המבקשת הצהיר הן בע"פ והן בכתב כי נגד חלק מהמעורבים האחרים בפרשה כבר הוגשו כתבי אישום ונגד חלקם יוגשו כתבי אישום וכן הצהיר כי קיימים מעורבים אשר בעניינם לא נמצאו די ראיות להעמדה לדין. בהקשר הצהרותיו של ב"כ המבקש הרי שעומדת למבקשת חזקת התקינות המנהלית בפעולותיה.

יודגש כי למעשה גם ב"כ המשיב אישר בטיעונו שבכתב את הצהרת ב"כ המבקשת כי אכן הוגשו כבר כתבי אישום בפרשה ביחס לחלק מהמעורבים וחלקם אף הורשעו ונגזר דינם.

8. באשר לטענת ב"כ המשיב כי עצם העובדה כי הוגשו מספר כתבי אישום נגד אנשים שונים בגין אותם עברות המיוחסות למשיב בכתב האישום יש בה משום מחדל, הרי שעם כל הכבוד אין בידי לקבל טענה זו. הדעת נותנת כי בעברות המיוחסות למשיב יהיו מספר לא מבוטל של מעורבים ועומדת למבקשת החזקה כי היא מייחסת לכל אחד מהמעורבים את חלקו. עצם העובדה כי המבקשת בחרה להגיש כתבי אישום נפרדים אין בה כדי להעלות או להוריד ומדובר בהחלטה המצויה במרחב שיקול הדעת המסור למבקשת.

ראיות לכאורה

באופן כללי ניתן לומר, לאחר עיון בכלל הראיות ומעבר על טיעוני הצדדים בעל פה ובכתב, כי קיימות ראיות לכאורה ברף הנדרש ואף הרבה למעלה מכך להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. מדובר במגוון ראיות הכוללות חקירות רבות של מגוון אנשים הקשורים לפרשה, ראיות פורנזיות ועוד. מדובר בראיות השלובות זו בזו, כך שלדוגמא המשיב מזהה ומוזכר על ידי אנשים שונים כקשור לכאורה לביצוע העברות וכגורם שלו חלק משמעותי במערך העברייני.

אישומים 1-3

9. באישומים אלו מואשם המשיב כי הוציא חשבוניות פיקטיביות על שם מספר חברות. במסגרת האישום הראשון נגבו מספר חקירות מאדם בשם אשרף עוואד. אותו עוואד מודה בהוצאת חשבוניות על שם חברות שונות ללקוחות שונים וכן מעיד על כך שקישר בין המשיב לאחר שהיה רשום על שם אחת החברות.

בהודעתו של עוואד אשר מוספרה 2100154 מודה עוואד כי המשיב היה נותן לו חשבוניות ריקות ע"ש החברות והוא היה פונה ללקוחות ועורך עמם את ההתחשבות. כמו כן מסר כי מספר הטלפון 054-6009590 שייך למשיב.

יש לציין כי מוחמד פטהפטה מוסר בהודעותיו כי היה בקשר עם עוואד לעניין החשבוניות וזה מסר לו כי יש לו שותף בשם חמאד שריתח- המשיב. המשיב אף זוהה על ידי פטהפטה בתמונה.

ביחס לאישום השני יש להפנות להודעותיו של עימאד שריף בהן הוא מודה בקיזוז חשבוניות כאשר מוסר כי את החשבוניות קיבל מאדם שכינויו הוא 'אבו מוראד' ומספר הטלפון שלו הוא 052-2753071 כינוי ומספר טלפון שהמשיב עשה בו שימוש עם שותפים נוספים לביצוע העבירות. לעניין שיוך הכינוי ומספר הטלפון למשיב אפנה להודעותיהם, בין היתר, של ראמי אבו חליפה, חמד אלמוכתר.

ביחס לאישום השלישי יש להפנות להודעותיו של אחמד אבו עיישה אשר על שמו בין היתר הוצאו החשבוניות בהן הודה בניהול חברת א.ל. גראם וכן בקיזוז חשבוניות וביצוע פעולות נוספות בחברה. אותו אבו עיישה הודה אף בהכרות בינו לבין המשיב על רקע האמור ועל בקשתו של המשיב כי ירשום על שמו (של אבו עיישה) חברה השייכת למשיב לכאורה כי מאחר והוא תושב שטחים ואינו יכול לרשום החברה על שמו וכן מסר לו חשבוניות והנחה אותו בפעולה מול חברות אחרות. (ראו הודעה מס' 2002971). אבו עיישה מזהה את המשיב וכן את מספר הטלפון שלו, 054-6009590 וכן מסר כי היה מעדכן את המשיב לאחר חקירותיו אצל המבקשת.

אישום רביעי

10. באישום הרביעי מואשם המשיב כי קיבל במרמה חשבוניות מסוג I באמצעות חברת מ.ג. אלמונקד והוציא אותן

לחברת שרכת וורלד אקסבו וכך קיבל במרמה את הסכום הנקוב בהן וסייע לחברת שרכת וורלד אקסבו להתחמק מתשלום מס.

בעניין זה כעולה מהודעותיו של אילן בן סעדון הרי שזה מסר כי הופעל על ידי אדם בשם אשרף שמספר הטלפון שלו הוא 052-2753071 אשר הנחה אותו בהוצאת החשבוניות ממע"מ אשדוד ולאחר מכן היה מעביר לו החשבוניות באמצעות שליחים.

בין המשיב לבן סעדון בוצע עימות שבמסגרתו זיהה בן סעדון את המשיב כמי שהפעיל אותו במסגרת חברת 'אלמונקד' וקשר אותו למספר הטלפון 054-6009590. (לעניין זה ראו גם הודעתה של מרי בן סעדון שסומנה 2002680).

המשיב אף זוהה, בהקשר אישום זה, על ידי עדים נוספים בהקשר קיזוז החשבוניות (איברהים ריזק, אשרף עווד).

אישומים חמישי, שמיני ותשיעי

11. יש לבחון אישומים אלו יחד שכן שלושת אישומים אלו מתייחסים לפעולות שנעשו דרך חברת 'דקל כנרת'.

באישום החמישי מואשם המשיב כי קיבל במרמה חשבוניות מסוג I באמצעות חברת 'דקל כנרת' והוציא אותן לחברת 'שרכת וורלד אקסבו' וכך קיבל במרמה את הסכום הנקוב בהן וסייע לחברת 'שרכת וורלד אקסבו' להתחמק מתשלום מס.

באישום השמיני מואשם המשיב בקיזוז חשבוניות פיקטיביות ע"ש החברות ליה שיף, חוויס מסחר, ושיראל משקאות בחברת דקל כנרת.

באישום התשיעי מואשם המשיב בקיזוז ללא תיעוד בחברת דקל כנרת.

12. עיון בהודעותיו של עומר גולאני (להלן: גולאני) מעלה כי אדם אחר הכיר לו אדם בשם אחמד אבו מוראד וזה אמר לו כי הוא קנה חברה בישראל אך הוא לא יכול להירשם כבעליה מאחר והוא תושב שטחים, ואמר לו לחתום על מסמכים שהם שותפים בחברה, והבטיח לשלם לו משכורת מידי חודש. לאחר כחודש קיבל ממנו ₪ 10,000 וחודש לאחר מכן אבו מוראד נתן לו עוד 5,000 ₪.

גולאני מציין כי לקח חשבוניות התחשבות ממנהל החשבונות מוחמד אבו אלהיג'א ומסר אותן לאותו אבו מוראד וכן מסר כי הוא והאחר (אלמוכתר) מסרו את כל ספרי חברת דקל כנרת לאבו מוראד.

כאשר מציגים לגולאני את תמונת המשיב אישר כי זה האדם שפתח על שמו את חברת דקל כנרת והזדהה בפניו כאבו מוראד ואמר לו ששמו הפרטי הוא אשרף.

13. עיון בהודעותיו של אותו אלמוכתר מעלה כי זה מאמת את דבריו של גולאני ביחס לעובדה כי הכיר לאותו אבו מוראד את גולאני וכן אחד אחר נוסף וזאת עקב כך שאותו אבו מוראד ביקש ממנו להכיר לו מישוה תושב ישראל שיעבוד איתו כי הוא תושב שטחים ואינו יכול לרשום חברה בישראל. עוד מציין כי נפגשו במסעדה בבית לחם ואבו מוראד ביקש כי יזמינו עבורו חשבוניות אוטונומיה והוא נתן לו א חשבוניות הללו ריקות במחסום חיזמה. מספר ימים לאחר מכן היה אבו מוראד מחזיר לו העתקי חשבוניות וגם חשבוניות קניה והוא היה מוסר אותן לרואה חשבון (אבו אל היג'א) וזה היה מזמין עבורם חשבוניות חדשות. מאשר כי הוא זה שהיה בקשר עם רואה החשבון.

אלמוכתר מזהה את המשיב כמי שביצע עבורו את השליחויות לענין החשבונות וכמי שהזדהה בתור אבו מוראד, וציין כי כל העבודה הייתה עם המשיב שהוא זה שהפעיל את חברת דקל כנרת.

כמו"כ מציין כי הכיר את המשיב באמצעות אשרף עוואד.

אלמוכתר קושר את המשיב לטלפון 050-6009590 ואישר שיחות שהוצגו לו כשיחות שבוצעו עם המשיב וכן קושר את המשיב למספרי הטלפונים 054-7686787 ולמספר 059-8350747.

אל מוכתר מציין בקשר לשימוש שעשה המשיב בכינוי אבו מוראד ובקשר למספר הטלפון 052-2753071 מסר כי לאחר שזומן לחקירה היה בקשר טלפוני עם המשיב שהנחה אותו ואמר לו למסור לחוקרים את השם אבו מוראד ואת מספר הטלפון הנ"ל. יש לציין כי גם אחרים כמו אילן בן סעדון, ראמי אבו חליפה ותאאר פספוס מזהים את המשיב כ'אבו מוראד' וכן מציינים את מספר הטלפון 052-2753071 בהקשרו.

14. בעלי החברות על שמן הוציא המשיב חשבוניות מסרו הודעות והכחישו כל קשר לחשבוניות

שהוצגו בפניהם ולכאורה הוצאו לבקשת המשיב. (ראו הודעותיהם של שעבן זיד, אלי כהן וחווים מאזן).

אישומים שש ועשר

15. באישומים אלו מואשם המשיב כי קיבל חשבוניות i במרמה באמצעות חברת בי.אס.אל,אן

והוציא אותן לחברת 'שרכת' וכן קיבל במרמה את הסכום הנקוב בהן וסייע לחברת שרכת

להתחמק מתשלום מס וכן מואשם בקיזוז ללא תיעוד בחברת בי.אס.אל.אן.

16. חומר החקירה הנוגע לאישומים אלו מפרט דרך פעולה דומה של המשיב בדומה לאישומים

הקודמים בו פונה המשיב לאזרחים ישראלים ופועל דרכם לרישום פיקטיבי של בעלות על

חברות בישראל והוצאת חשבוניות כוזבות תוך עשיית רווחים אסורים. לעניין זה ראו

הודעותיהם של ראמי חליפה, תאאר פספוס, פואד אבו עיסא ואיברהים ריזק המתארים את

שיטת הפעולה וכן נותנים פרטים מזהים של המשיב לרבות כינויים ומספר פלאפון התואמים

ומשתלבים עם עדויות של אחרים אשר נחקרו בתיק.

אישום שביעי

17. באישום זה מואשם המשיב כי קיבל במרמה חשבוניות מסוג I באמצעות חברת מעון גלילי והוציא אותן

לחברות שונות וכך קיבל במרמה את הסכום הנקוב בהן וסייע לחברות

אלו להתחמק מתשלום מס. גם ביחס לאישום זה קיימות ראיות למכביר נגד המשיב לרבות דפוס פעולה זהה

וזיהוי מספר הטלפון של המשיב כזה שמולו מתנהל הקשר.

אישום אחד עשר

18. באישום זה מואשם המשיב בניסיון להדחה בחקירה. לעניין זה מצויות הודעות רבות של אנשים אשר

נחקרו בפרשה זו אשר מסרו כי לאורך תקופת החקירות ולאחריהן פנה אליהם המשיב בדרכים שונות

אם בשיחות טלפוניות, אם בהתכתבויות, אם באמצעות אחרים ואם במהלך עימותים שנערכו במשרדי

החקירות ואיים עליהם וזאת בעקבות עדויותיהם נגדו ברשויות המס (ראו הודעות אמין סולימאן, אשרף

עוואד, חמד אלמוכתר, אחמד אבו עיישה).

הודעות אלו מבססות ראיות לכאורה ביחס למיוחס למשיב באישום זה. כידוע בשלב זה אין בית המשפט בוחן

מהימנותם של עדים אלא בוחן את הפוטנציאל הראייתי להרשעת המשיב במיוחס לו וזאת לאחר העברת חומר

הראיות בכור ההיתוך של ההליך הפלילי.

סוף דבר

כאמור בשלב זה של ההליך בית המשפט אינו נדרש לבחינת מהימנות עדים וכן בחינתם של מחדלי חקירה ייעשה באופן מצומצם ביותר כאשר שני אלו ייבחנו במסגרת ההליך העיקרי במסגרת שמיעת העדים ופרישת הראיות. (ראו בש"פ 6084/13 מ"י נ' רגא עבדל קאדר (8.9.13) וכן בש"פ 8639/06 בסטיקר נ' מ"י (7.11.06) וכן בש"פ 8087/95 זאדה נ' מ"י (15.4.96)).

המארג הראייתי שהוצג על ידי המבקשת כולל הצגת שיטת פעולה של המשיב שדאג לרשום תושבי ישראל כבעלי חברות בישראל ודרכם, יחד עם אחרים, פיתח מערך עברייני לכאורה של הוצאת חשבוניות פיקטיביות ועברות מס נוספות ובדרך זו הוציא במרמה מהמדינה סכומי כסף משמעותיים ביותר.

המשיב בחקירותיו מכחיש קשר לפעילות העבריינית, טוען כי כל האנשים אשר 'פתחו' עליו שקרנים, מכחיש קשר לפלאפונים ולפרטים רבים נוספים שנמסרו על ידי המעורבים וקושרים את המשיב לביצוע העברות לכאורה. גם לאחר ביצוע עימותים מול חלק מהמעורבים וכאשר אלו מטיחים בפניו את חלקו בפרשה ממשיך המשיב וטוען כי אינו קשור לדבר והכל עלילה. (ראו למשל חקירות המשיב מתאריכים **5.1.20** בשעה 12:45, **15.11.22** בשעה 09:45, **14.11.22** בשעה 08:16, עימות מיום **5.1.20** בשעה 17:42 שנערך בין המשיב לאילן סעדון, עימות מיום **5.1.20** בשעה 18:35 שנערך בין המשיב למוכתר חמד).

כאמור לעיל, צבר הראיות המשמעותי והמגוון העומד בשלב זה נגד המשיב מבסס קיומן של ראיות לכאורה ברף גבוה נגד המשיב.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ג, 15 דצמבר 2022, בנוכחות
הצדדים.